

Действие II

Сидя няколко часа. Времето е пролетливо. Полицейски агенти, обикновени ^(цивилен) ~~поща~~ ^{поща} вълчове в галонъ. Влизат дописниците на един американски вестник и английският философъ. Тъй пушатъ лули и се разхождатъ свободно.

Американскиятъ дописникъ (Дисонъ и пълкъ, или охъ транзакционна бузуръ си, ситъ се гръско, ходи не като другите.)
— "Гудеенъ градъ! Какъвъ редъ! Какъ се чувствуватъ, че всичко е на мястото си."

Английскиятъ дописникъ (Ситъ и джмбъ, съ сициотъ на мястото и др. ~~поща~~ ^{поща}) — Прекрасна страна. Съ червеникавъ цвятъ ~~всички~~ ^{всички} изглежда така — докъму, така о щастиви!
Спиратъ се веднага близо до единъ полицейски постъ и гонимъ презъ решетката на едно поземие.

Дописникъ. — Зувалъ, се (виза, вткой) ~~Колосарство~~ ?

Философъ. — Токмъ е затворенъ.
Гадна се показва отъ прозореца.

Дописникъ. — Какво има? Какво правите? Защо

визите?
Менетино. — Въ связь политически затворникъ.

Философъ. — Какъ! политически затворници въ тоя градъ?

Дописникъ. — (Токмъ все пакъ) не е затворъ.

Менетино. — ~~Колосарство~~ ^{Колосарство}. Затворитъ съ претъмение. Затворниците затварятъ, гдето намбрятъ.

Дописникъ, съ беларникъ въ ръка. — Кудно, Какво